

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ. 15

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀνεφύη σπουδαιότατον ἐκκλησιαστικόν ζήτημα, οὐτινος αἰτία μὲν ὑπῆρξεν ἡ ἀναβολὴ τῆς κυρώσεως τῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑποβληθέντων σχεδίων Καταστατικοῦ καὶ Ἐνοριακοῦ νόμου, τὴν δὲ πρώτην ἀφορμὴν παρέσχεν ἡ δημοσίευσις Ν. Διατάγματος, δι' οὗ ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις Μετοχίου τῆς Μονῆς τοῦ Ὁρους Σινᾶ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος τῆς Μονῆς Πετράκη—Ἀσωμάτων. Κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, πρὸς ἴδρυσιν τοιοῦτου ἐκκλησιαστικοῦ ἰδρύματος ἀπητείτο ν' ἀπευθυνθῇ εἰδικῶς πρὸς τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ νὰ ζητηθῇ ἡ συγκατάθεσις καὶ ἡ γνώμη τοῦ Μητροπολίτου περὶ τῆς θέσεως, ἐν ἣ σκοπεῖται ἡ ἴδρυσις τοῦ Μετοχίου. Ὁ Μητροπολίτης δὲν ἠδύνατο ν' ἀφίση ἀνευ διαμαρτυρίας τὴν ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ ἐκδοσιν τοῦ Ν. Διατάγματος, γενομένην μάλιστα καθ' ὄν χρόνον ἡ Ἐκκλησία ἀναμένει ἐναγωνίως τὴν περὶ αὐτῆς προσήκουσαν μέριμναν τῆς Πολιτείας.

Γράφας δὲ ὁ Μητροπολίτης ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως παρέστησε τὴν ἐπιείγουσαν ἀνάγκην τῆς προλήψεως μὲν ἐνεργειῶν μειουσῶν τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐγκρίσεως δὲ τῶν ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ὑποβεβλημένων τῇ Κυβερνήσει σχεδίων τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τοῦ Ἐνοριακοῦ νόμου, περὶ ὧν πολλάκις παρεσχέθησαν ὑποσχέσεις. Ἰδιαιτέρως ἐτόνισεν ὁ Μητροπολίτης, ὅτι ὁ ἐνοριακὸς Κλήρος ἀγωνιᾷ, ἀναμένων τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου καὶ τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου πρὸς μισθοδοσίαν αὐτοῦ.

Ἄλλὰ καθ' ἣν ἡμέραν ἐπέστειλε τ' ἀνωτέρω

ὁ Μητροπολίτης (25 Αὐγ.) ἀνέγραφον αἰ ἐφημερίδες τὸ περιεχόμενον σχεδίου Ν. Διατάγματος, δι' οὗ κατηργεῖτο ἡ αὐτοτέλεια τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου καὶ οὐσιωδῶς ἡ διοίκησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀνετίθετο πάλιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀπὸ τοῦ ὁποίου, ἐνεκα ὠρισμένων λόγων, ὁ μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1909, μετὰ μακρὰς καὶ ἐπιμόχθους προσπάθειας, ἐπιτευχθεὶς νόμος περὶ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου σκοπὸν εἶχε ν' ἀπομακρύνῃ τὴν διοίκησιν ταύτην καὶ νὰ παραδώσῃ αὐτὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, χωρὶς νὰ καταργήσῃ τὴν νόμιμον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Πολιτείας. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσανσαν συνεδρίαν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου (29 Αὐγ.) ὁ Μητροπολίτης, ὡς πρόεδρος, ἐδήλωσεν, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ παραδεχθῇ τὸ ἀνωτέρω σχέδιον τοῦ Ν. Διατάγματος, οὐδὲ ν' ἀνεχθῇ τὴν μείωσιν τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἐπεμβάσεις, ὧν τὴν θύραν ἀνοίγει τὸ Διάταγμα καὶ ἃς ἠθέλησε ν' ἀποκρούσῃ ὁ ὑφιστάμενος νόμος. Ὁμοφώνως δὲ καὶ ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐκρίθη τὸ Διάταγμα ὡς ἀνατρεπτικὸν τῶν βάσεων τοῦ περὶ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου νόμου καὶ τῆς αὐτοτελείας τῆς διοικήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Διεκόπη δὲ ἡ συνεδρία τοῦ Συμβουλίου. Τὸ γεγονός τοῦτο γνωσθὲν, προῦκάλεσε ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωρίας.

Μετὰ δύο ἡμέρας (31 Αὐγ.) ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως προσεκάλεσε τὸν Μητροπολίτην καὶ παρεκάλεσε νὰ ἐκθέσῃ τὰ κατὰ τὸ ἀναφεῖν ζήτημα. Ἡ ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτου κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην συνέντευξιν ὑπῆρξε μακρὰ καὶ διεξοδική, διαρκέσασα περὶ τὴν ὥραν καὶ περι-

στραφείσα περί τὴν καθόλου κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν πρὸς βελτιώσιν αὐτῆς ἀνάγκην κυρώσεως μὲν τῶν ὑποβληθέντων νόμων, προλήψεως δὲ πάσης ἐνεργείας, δυναμένης νὰ θλάψῃ τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Μητροπολίτου, ἐξεδόθη ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τὸ ἐξῆς ἐπίσημον ἀνακοινωθέν: «Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν παρακληθεὶς ἐξέβηκεν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀντιλήψεις τῆς Ἐκκλησίας σχετικῶς πρὸς τὰ ὑφιστάμενα ἐν αὐτῇ ἐκκρεμῆ ζήτήματα. Ὁ Πρόεδρος ὑπεσχέθη νὰ εἰσηγηθῇ τὰς ἀντιλήψεις ταύτας ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὰ λοιπὰ διαδοθέντα περὶ ριζικῶν διαφορῶν μεταξὺ Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ἀκριβῆ».

Καὶ ταῦτα μὲν χρονολογικῶς.

Ἄς ᾔτο ὅμως ἐπόμενον, ὁ ἰταλικὸς κατὰ τῆς Ἑρεσκύρας αἰφνιδιασμός, ὁ ἐπελθὼν διαρκούντος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου ζητήματος, ἀνεχάιτισε πρὸς καιρὸν τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν καὶ τὸν ὀριστικὸν αὐτοῦ διακλονισμόν, τῆς Ἐκκλησίας σεβασθείσης τὸν περὶ τὸ ἀπρόοπτον ἑλληνοἰταλικὸν ζήτημα περισπασμὸν τῆς ἑαυδερονήσεως. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα δὲν εἶνε πλέον δεκτικὸν ἀναβολῆς, διότι ἢ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας ρύθμισις αὐτοῦ δὲν ἀποτελεῖ μόνῃς τῆς διοικήσεως καὶ ποιμαίνουσης Ἐκκλησίας ὠριμάσασαν συνείδησιν. Ὁλόκληρος ὁ ἱερός Κλήρος ἀλλὰ καὶ σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐναγωνίως ἀποκαρᾶδοκεῖ τὴν ἐπίλυσιν αὐτοῦ, ὡς δῆλον καὶ ἐξ ἄλλων μὲν μέχρι τοῦδε πολυαριθμῶν τεκμηρίων, ἰδίᾳ δ' ἐκ τῶν ἐπὶ ταῖς προσφάτοις τοῦ Μακ. Μητροπολίτου διαμαρτυρείαις ἀθρόων καὶ θερμοτάτων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τηλεγραφικῶν καὶ ἐπιστολιμαίων ἐπιδοκιμασιῶν καὶ ἐνισχύσεων. Ἡδὴ ἢ ἡμετέρα Ἐκκλησία διατελεῖ ἀπὸ πολλοῦ ἐν ὑστερήσει ἀπέναντι τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν γειτόνων Βαλκανικῶν Ἑκρατῶν, ἀντὶ δὲ νὰ καταβάλληται πᾶσα

σπουδὴ πρὸς ἄρσιν τῆς ἐν σχέσει πρὸς αὐτὰς εἰς ἄκρον μειονεκτικῆς αὐτῆς θέσεως, ἀπ' ἐναντίας, αὐξάνεται ἢ πρὸς αὐτὴν ἀπὸ μέρους τῆς Πολιτείας ἀδιαφορία, ἐπὶ πλέον δὲ παραγνωρίζονται ἢ καὶ ἀφαιροῦνται ἀπ' αὐτῆς καὶ τὰ στοιχειωδέστατα καὶ θεμελιωδέστατα τῶν κεκτημένων καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων καὶ μειοῦται τὸ κύρος αὐτῆς. Ἡ Ἑρεσκίη Ἱεραρχία ἤδη κατ' αὐτὰς συνέρχεται εἰς Σύνοδον κυριαρχικῆ ἀποφάσει ὅπως ἐλευθέρως καὶ μηδενὸς κωλύοντος ἢ ἀναμιγνυομένου, ἐνὰ συζητήσῃ περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐν ἑκων)πόλει συγκληθέντος Ἡερορθοδόξου Συνεδρίου, ἢ δὲ Ρουμανικῆ Ἐκκλησία ἀφ' ἑκτανοῦ ἀπέκτησε τὴν αὐτοτέλειαν αὐτῆς, ἐρωμένως διὰ τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Κλήρου αὐτῆς ἀγωνισθεῖσα ὅπως τηρήσῃ ἀμειώτα τὰ δίκαια καὶ τὸ κύρος αὐτῆς ἐν τῷ Ρουμανικῷ Ἑκράτει, κατοχυρώσῃ δὲ τὴν αὐτόνομίαν τῆς Ἐκκλησίας δι' εἰδικῆς ἐν αὐτῷ τῷ Συντάγματι διατάξεως. Ἰδοὺ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐν τῇ Ρουμανικῇ Πολιτείᾳ θέσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας συνταγματικὰ ἄρθρα τοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Βιάριον ψηφισθέντος νέου Ρουμανικοῦ Συντάγματος:

«α'—Ἡ Ὀρθόδοξος Ρουμανικῆ Ἐκκλησία εἶνε ἑκ κ ρ ἰ α ρ χ ο ς Ἐκκλησία τοῦ Ἑκράτους (Biserica dominanta), ἢ δὲ τῶν Θύνητων κέκτηται προτεραιότητα μεταξὺ τῶν λοιπῶν Ὀμολογιῶν.

«β'—Αἱ μέχρι τοῦδε δι' ἰδίῶν ὀργανικῶν νόμων διοικούμεναι ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίαι τοῦ παλαιοῦ βασιλείου, Τρανσυλβανίας, Βουκοβίνας καὶ Βεσσαραβίας ἐνοούμεναι θὰ διοικῶνται διὰ κοινοῦ ὀργανισμοῦ»

«γ'—Ἡ Ρουμανικῆ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καθίσταται αὐτόνομος ΜΗ ΔΙΚΑΙΟΓΜΕΝΟΙ ΤΟΙΣ ΚΡΑΤΟΡΣ ΝΑ ΑΝΑΜΙΓΝΥΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΑΥΤΗΣ, διεξαγομένην τῇ συνεργασίᾳ Κλήρου καὶ λαοῦ».

Συγκρίνωμεν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ κρίνωμεν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

Εἰς σχετικὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μακαρ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἢ Ἱερᾶ Κοινότητος τοῦ Ἀθῶ διεβίβασε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν:

Ἀριθ. Πρωτοκ. 140

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἀθῶ, τῇ 27ῃ Ἰουλίου 1928.

Τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα προσκυνοῦντες τὴν δεξιὰν Αὐτῆς εὐλαβῶς ἀσπαζόμεθα.

Μακαριώτατε Δέσποτα.

Ἐκ τῆς εὐχετικῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπ' ἀριθ. 1948/1454 καὶ ἡμερομηνίαν 11 Ἰουλίου πληροφορηθέντες ὅτι οἱ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ρώσσοι Μοναχοὶ ὑφίστανται πίεσεις ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων αὐτῶν, ἐξενίσθημεν σφόδρα καὶ ἐν Συνεδρίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Κοινότητος ἐρωτήσαντες τὸν Ἀντιπρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος (τοῦ Ρωσικοῦ) ἐὰν ἔχη τι νὰ διατυπώσῃ παράπονον κατὰ τῶν Ἑλλήνων Μοναχῶν ὡς συμπεριφερομένων ἀστόργως καὶ καταπιεζόντων τοὺς ἐν τῷ Ἱερῷ ἡμῶν Τόπῳ Ρώσσους Μοναχοὺς, ἀπήντησεν ὅτι οἱ Ρώσσοι Μοναχοὶ οὐ μόνον οὐδεμίαν πίεσιν ὑφίστανται ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν των, ἀλλὰ καὶ ὁμολογοῦσι χάριτας καὶ εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτούς, οἵτινες οὐδέποτε ἔπαυσαν ἀδελφικῶς συμπεριφερόμενοι πρὸς αὐτούς καὶ συνδράμοντες εἰς τὰς δυσχειμέρους ταύτας δι' αὐτοὺς περιστάσεις περιελθόντας εἰς δυσπερίγραπτον οἰκονομικὴν κρίσιν ἕνεκα τῆς ἐν Ρωσίᾳ μεταβολῆς τοῦ καθεστώτος.

Οἱ δὲ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Βατοπαιδίου καὶ Παντοκράτορος ἐδήλωσαν ἀναφορικῶς τῶν ὑποτελῶν εἰς τὰς Κυριάρχους αὐτῶν Μονὰς Βατοπαιδίου καὶ Παντοκράτορος, ὅτι αἱ ὑπ' αὐτὰς Ἱεραὶ Σκῆται τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου (Σαραΐ) καὶ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ οὐ μόνον ἀνέκαθεν ἀπολαύουσι Μητρικῆς στοργῆς καὶ συμπαθείας, ἀλλὰ καὶ πολλῶν εὐκολιῶν ἠθικῶν καὶ υλικῶν παρὰ τῶν Κυριάρχων αὐτῶν Ἱερῶν Μονῶν Βατοπαιδίου καὶ Παντοκράτορος, ὡς τοῦτο εὐκόλως δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων αὐτῶν τούτων τῶν Ἱερῶν Σκητῶν Σαραΐου καὶ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἐν οἷς ἐκφράζουσι τὰς εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην αὐτῶν διὰ τὰς εὐκολίας ταύτας καὶ τὴν στοργὴν, ᾧ ἀπολαύουσι.

Διὰ τοῦτο ἐκφράζομεν, Μακαριώτατε Δέσποτα, τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην διὰ τὰς ἀνυποστάτους καὶ ψευδεῖς ταύτας συκοφαντίας τῶν ἀδελφῶν Ρώσσων Μοναχῶν, ἀλλὰ καὶ διαμαρτυρούμεθα διὰ τὴν τοιαύτην κατὰ τῶν Ἑλλήνων Μοναχῶν τοῦ Ἀγιωνύμου ἡμῶν Τόπου συμπεριφορὰν αὐτῶν, οἵτινες δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐργάζονται προπαγανδιστικῶς κατηγοροῦντες χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν τοὺς Ἑλληνας Μοναχοὺς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου.

Διὸ καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ὅπως διαψεύσῃ διὰ τοῦ κατηγορηματικότερου τρόπου τὰς συκοφαντίας ταύτας τῶν ἀδελφῶν Ρώσσων Μοναχῶν ὅπου δεῖ, ἐπιβεβαιούσα τουναντίον τὴν ἀδελφικὴν ὄλως πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰν καὶ ἀνεπίληπτον καὶ εὐγενῆ διαγωγὴν τῶν Ἑλλήνων Μοναχῶν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος τέκνα πειθῆμια καὶ ταπεινοὶ θεράποντες.

Ἀπαντες οἱ ἐν τῇ Κοινῇ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι τῶν Ἐκκοσίων Ἱερῶν καὶ Ἐδαγῶν ἡμῶν Μονῶν τοῦ Ἀγίου Ὄρους Ἀθῶ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

δ'. Σχεδιάγραμμα προγράμματος Κατηχ. Σχολείου.

Κατὰ τὰ προηγούμενα, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος κύκλος δέον νὰ ἔχη ἕκαστος ἀνὰ τρεῖς ὥρας διδασκαλίας καθ' ἑκάστην ἐβδομάδα, ὁ τρίτος 4 ὥρας καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ κύκλοι τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων ἀνὰ 3 ὥρας, ἤτοι ἐν ὅλῳ 16 ὥρας. Δύνανται δὲ νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλαι ὥραι χρήσιμοι διὰ τοὺς νέους ἐκτὸς τῶν θρησκευτικῶν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ι. Συνόδου

Κύκλος	ΜΑΘΗΜΑΤΑ	ώραι
Α'.	<i>"Ἔτος α' (ἡλικία 5 ἐτῶν).</i>	
	Ἐκμάθησις προσευχῶν σημείου σταυροῦ κ.τ.λ.	1
	Στοιχειώδης Ἱστορία Παλαιᾶς Διαθήκης, Ἀβραάμ, Ἰωσήφ, Μωϋσῆς, Δαβίδ. . .	2
	<i>"Ἔτος β' (ἡλικία 6 ἐτῶν).</i>	
	Ἐκμάθησις ἀνωτέρων προσευχῶν καὶ τινῶν τροπαρίων.	1
	Συνέχεια Παλαιᾶς Διαθήκης, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαῖος, Ἐσθήρ, Τωβίτ, Δανιήλ, τρεῖς παῖδες 2	

Κύκλος	Ἔτη	
A'	"Ἔτος γ' (ἡλικία 7 ἐτῶν).	
	Στοιχειώδης ἱστορία Κ. Διαθήκης. Γέννησις Χριστοῦ. Ὁ Ἰησοῦς δωδεκαετής. Βίπτισις. Παραβολὴ Ἀσώτου, Καλοῦ Σαμαρείτου. Σταύρωσις. Ἀνάστασις. Ἀνάληψις. Μουσικὴ ἐκμάθησις τροπαρίων εἰς τὰ γεγονότα τοῦ Χριστοῦ.	1
B'	"Ἔτος α' (ἡλικία 8 ἐτῶν)	
	Οἱ βίοι τῶν κυριωτέρων Ἁγίων	2
	Τροπάρια τινῶν, ἐκμάθησις καὶ μουσικὸς τוניσμός αὐτῶν.	1
	"Ἔτος β' (ἡλικία 9 ἐτῶν)	
	Στοιχειώδης Λειτουργικὴ. Τί εἶναι προσευχὴ ἐν ἐκτάσει. Ἑρμηνεῖα τῶν σπουδαιωτέρων σημείων τῆς λειτουργίας	3
	"Ἔτος γ' (ἡλικία 10 ἐτῶν)	
	Ἱστορία Παλ. Διαθήκης ἐν ἐκτάσει	2
	Μουσικὴ ἐκμάθησις τροπαρίων Λειτουργίας.	1
Γ'	"Ἔτος α' (ἡλικία 11 ἐτῶν)	
	Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία	2
	Κ. Διαθήκη ἐν ἐκτάσει	2
	"Ἔτος β' (ἡλικία 12 ἐτῶν)	
	Ἑρμηνεῖα Κυριακῶν Ἐδαγγελίων	2
	Ἑρμηνεῖα Κυριακῶν Ἀποστόλων	2
	"Ἔτος γ' (ἡλικία 13 ἐτῶν)	
	Στοιχειώδης Εἰσαγωγή εἰς Παλ. Διαθήκην. Ἑρμηνεῖα Προοιμιακοῦ, 50οῦ Ψαλμοῦ καὶ Προφητειῶν εἰς ὥρας τῆς Μ. Παρασκευῆς	2
	Στοιχειώδης εἰσαγωγή εἰς Κ. Διαθήκην καὶ Ἑρμηνεῖα Κ. Προσευχῆς	2
Δ'	"Ἔτος α' (ἡλικία 14 ἐτῶν)	
	Ἑρμηνεῖα λεπτομεροῦς τῆς ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλίας	1
	Στοιχειώδης Δογματικὴ	2
	"Ἔτος β' (ἡλικία 15 ἐτῶν)	
	Ἠθικὴ	2
	Ὑγιεινὴ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως	1
	"Ἔτος γ' (ἡλικία 16 ἐτῶν)	
	Ἀπολογητικὴ	2
	Καθήκοντα πολίτου ἢ Μητροῦς	1
	Προσεπαθήσαμεν ἐν τῷ προγράμματι νὰ περιλάβωμεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ συνήθη μαθήματα, τὰ ὁποῖα δίδουσι πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ἀξίας θρησκείας τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ τοῦ ἠθικοῦ καταρτισμοῦ. Ἴσως εἰς τινὰς ἢ τοιαύτην κατάστροφον τοῦ προγράμματος νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνόμοιουσα μόνον δι' Ἱερατ. Σχολίας. Καὶ ὅμως ἐάν τις θέλῃ νὰ μάθῃ πῶς ἐργάζονται	

ἀλλαγῶν τὰ Κυριακὰ Σχολεῖα, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ἀμερικὴν, θὰ ἴδῃ ὅτι ταῦτα ἔχουσι περισσοτέρας ὥρας καὶ πλουσιωτέραν ἔβλην, διὰ τοῦτο δ' οἱ τῶν ἄλλων δογματικῶν ὁπαδοὶ εἶναι γνωστοὶ σχεδὸν ὅλων τῶν χριστιανικῶν ζητημάτων. Σήμερον δέ, ἐὰν χλευάζεται ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία παρὰ τῶν ἐπιστημόνων, ὀφείλεται τοῦτο κυρίως εἰς τὸ ὅτι ἀκροῦ τῷ δακτύλῳ ἤψαντο αὐτῆς. Ἐξ ἄλλου πᾶς ὄχι ἀπλῶς ἐπιστήμων, ἀλλὰ καὶ θεολόγος, ἄς ἐξετάσῃ ἑαυτόν. ὕταν ἀπεπεράτωσε τὸ Γυμνάσιον εἶχε πλήρη τὴν συνείδησιν τοῦ τί ἐλάτρευε καὶ ἐπίστευε τελείως; Ἐπροσε βεβαίως νὰ σπουδάσῃ τὴν Θεολογίαν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κατανοήσῃ τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Διὰ τοῦτο εἶχε πλήρες δίκαιον ὁ Λουκιανός, ὁ ὁποῖος ἔλεγε «Δεινὸν ἢ ἀγνοία καὶ πολλῶν κακῶν αἰτία».

Ἐντεῦθεν λοιπὸν παρίσταται ἐπιτακτικὴ ἢ ἀνάγκη ἵνα ἐξαρθῇ ἡ Ἐκκλησία τὸν κόσμον ἀπὸ τῆν ἀθρησκείαν, εἰς τὴν ὁποίαν προχωρεῖ, καὶ ἵνα προσλάβῃ τὴν ἐκβαρβάρωσιν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως προσπαθήσῃ συστηματικῶς νὰ πείσῃ περὶ τῆς δυνάμεως, τῆς ἀξίας, καὶ τῆς ζωτικότητος αὐτῆς. Θὰ δυνηθῇ δὲ ἡ Ἐκκλησία νὰ διαπλάσῃ τὴν νέαν γενεάν εὐσεβῆ, ἠθικὴν, μὲ εὐγενῆ αἰσθήματα, καὶ ἰδανικά, ἐὰν προβῇ εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἵδρουν πανταχοῦ τῆς Ἑλληνίδος Κατηχητικῶν Σχολείων.

Ὅποια δὲ δύναται νὰ εἶναι ἡ λειτουργία τῶν Κατ. Σχολείων θὰ εἴπωμεν κατόπιν.

Σ. Γ. Α.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος κατώδουνον κρατεῖ σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἢ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἠπειρῷ στυγεροῦ ἐγκλήματος αἰφνιδιαστικῆς κατάληψις τῆς Κερκύρας ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Πόσον ἐθλίβῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τῷ ἐπὶ ἑλληνικοῦ δυστυχῶς ἐδάφους διαπραχθέντι ὑπ' ἀγνώστων ἀνοσιουργήματι κατὰ τῆς Ἰταλικῆς Ἀποστολῆς, διετρανώθη ἤδη ποικιλαχῶς. Δὲν δύναται ὅμως ἔτι νὰ συνέλθῃ ἐκ τῆς ἀκρῶς δυσαρέστου καταπλήξεως ἐπὶ τῇ ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης Ἰταλικῇ κατὰ τῆς Κερκύρας ἐπιδρομῇ καὶ τῷ βαρβάρῳ διὰ βομβαρδισμοῦ κατακερματισμῷ πλειάδος ὅλης ἀθῶων ὄρφανῶν, τὴν τουρκικὴν ρομφαίαν ἐν πολέμῳ διαφυγόντων ἵνα σφαιμασθῶσιν ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ τῶν λεγομένων χριστιανῶν Ἰταλῶν. Ἄλλ' ἐὰν ἡ Ἰταλικὴ ἰταμότης εὕρην ἐν τῷ λυπηρῷ τούτῳ ἐπεισάδῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδει-

χθῆ ὡς «Μεγάλη Δύναμις», καθ' ἃ μετὰ περισσοῦ στόμου ἐδήλωσεν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας, ἡ δὲ Ἑλλάς ἦνε μικρὰ καὶ ἀνίσχυρος ἀπέναντι τῆς ἀγροίκου τοῦ ἐπιδρομέως ἰσχύος, τὸ δίκαιον εἶνε δι' ἀμφοτέρας ἐν καὶ ἀμείλικτον, καὶ ἐφαρμόζεται ἀτέγκτως ὑπὸ μιᾶς Δίκης τὰ πάνθ' ὁρώσης καί, ἐπομένως, ἀφύκτου.

§ § Διαδίδεται κατ' αὐτὰς ὅτι οὐνίτης τις ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ζητεῖ νὰ καταλάβῃ γήπεδον μοναστηριακὸν πρὸς ἴδρυσιν Ὁρφανοτροφείου, ὅτι δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐδείχθη πρόθυμον εἰς τὴν παραχώρησιν. Γνωρίζοντες τὸν προσηλυτιστικὸν σκοπὸν τοιούτων ἰδρυμάτων, θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν νὰ συστήσωμεν προσοχὴν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου διαβιθασθεῖσαν αὐτῶ περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων ἀραβοφώνων τῆς Παλαιστίνης ἀπειλούμενης μεταβολῆς τοῦ καθεστώτος ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας ἀπήντησεν ὡδε:

Lambeth Palace S. E.

Αὐγούστου 14 1923

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν Κυρίῳ Χρυσοστόμῳ.

Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητὲ Ἀδελφέ,

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 21 Ἰουλίου ἐνδιαφέρουσαν ἐπιστολὴν τῆς ἡμετέρας Σεβασμιότητος, τὴν ἀναφερομένην εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς Παλαιστίνης, ἀνέγνων δὲ μετ' ἐξιδιασμένης προσοχῆς τὰς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ αὐτῶν παρατηρήσεις. Ἐσκέφθην ὅτι θὰ ἀνταπεκρινόμεν ὀυσιαστικώτερον πρὸς τὰς εὐχὰς τῆς τε ἡμετέρας Σεβασμιότητος καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν διεδίβαζον τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν τῇ Κυβερνήσει τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἀρμόδιον ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὴν Παλαιστίνην ἀφορώντων ζητημάτων Γραμματέα. Δὲν ἀμφιδάλλω δὲ ὅτι τὸ ζήτημα, ἐφ' ὃ ἐπιμαλίσθη ἐκ νέου τὴν προσοχὴν, εἶνε ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐφείλκυσαν ἰδιάζουσαν τὴν φροντίδα τῆς τε Βρετανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἀρμοστοῦ, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι μετ' εὐμενείας καὶ πολλοῦ τοῦ σεβασμοῦ θὰ δεχθῶσι τὰς ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἡμετέρας Σεβασμιότητος παραστάσεις, τὰς ὁποῖας ἐπισήμως αὐτοῖς ἐνεχειρίσα.

Τῆς ἡμετέρας Σεβασμιότητητος ἀφωσιωμένος ἀδελφὸς καὶ δοῦλος ἐν Χριστῷ. Randall Cantuar

— Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Πρόεδρος αὐτῆς Μακ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἀπηθύονε τηλεγράφημα πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ πρὸς τὰς Ἐκκλησίας Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς, διαμαρτυρόμενος κατὰ τῆς ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καταπατήσεως ἐλευθέρου ἐλληνικοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ φόβου προσφύγων, μόλις διαφυγόντων τὴν μάχαιραν τῶν Τούρκων, ἅμα δὲ καὶ ἐπικαλούμενος τὴν σύντακον αὐτῶν ἐνέργειαν ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ κατὰ τῆς βαρυτάτης ταύτης προσβολῆς κατὰ τοῦ χριστιανοῦ πολιτισμοῦ.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν ἅπασιν τοῖς ναοῖς ἐτελέσθησαν ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις ὑπὲρ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀδίκως φονευθέντων.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

— Ὁ Μακ. Μητροπολίτης τὴν παρελθούσαν Τρίτην μετέβη εἰς Σαλαμίνα ὅπως προστῇ τῆς ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Φανερωμένης τελουμένης μεγάλης πανηγύρεως ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς εορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐπανέκαμψε δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς Τετάρτης.

— Διωρίσθη προσωρινῶς ἐφημέριος τοῦ ἐν Λαυρεΐῳ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἐδαγγελιστρίας ὁ αἰδὸς. Δημήτριος Σίλβεστρας.

— Ἐχορηγήθη ἄδεια ἀπουσίας εἰκοσαήμερου εἰς τὸν αἰδὸς. Γ. Κόντην ἐφημέριον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς ἁγίας Γλυκερίας, δεκαπενθημέρου εἰς τοὺς αἰδ. Θωμόπουλον ἐφημέριον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, Σπ. Πόλιαν ἐφημέριον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου (Μάνδρας) καὶ δεκαήμερου εἰς τὸν αἰδὸς. Γ. Ποταμιάνου, ἐφημέριον τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ προφ. Δανιήλ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝΟΥ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Τήνου, ὅτι μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιβλητικότητος ἐτελέσθη ἐφέτος ἢ ἐπὶ τῇ εορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τελουμένη θεία λειτουργία καὶ ἢ μετ' αὐτὴν μετὰ τῆς θαυματουργοῦ αὐτῆς εἰκόνης λιτάνευσις. Ὁ Μητροπ. Σύρου καὶ Τήνου κ. Ἀθανάσιος ἀφίκετο εἰς τὴν νῆσον τὴν μεταμεσημβριαν τῆς 26 (13), τῇ δ' ἐπιούσῃ ἀλεββάζοντο ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὑπαντηθέντες ὑπὸ χιλιάδων λαοῦ ἐν χαρμοσύνῳις κωδωνοκρουσίαις.

Τῇ παραμονῇ τῆς εορτῆς ἐγένετο ἡ μεγάλη ἀγρυπνία χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀθανασίου μετὰ τῶν προαφιχθέντων Μητροπολιτῶν Χολκίδος καὶ Νύσσης. Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἐγένετο ἢ μετὰ τῆς εἰκόνης λιτάνευσις ἐν μεγάλῃ παρατάξει ἀγνημάτων παζικοῦ καὶ ναυτικοῦ, ἐπὶ δὲ τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ πλατείᾳ ἐξέδρας ἐγένετο ἡ δοξολογία, καθ' ἣν ὁ ἅγιος Σύρου ὠμίλησε τὰ τῇ περιστάσει κατάλληλα, ἀπὸ τῶν

κομισάντων τούς ἐπισημούς πολεμικῶν ριπτομένων τῶν νενομισμένων βολῶν καὶ πάντων τῶν ἐν τῷ λιμένι πλοίων χαρμωσύνως συριζόντων. Ὑπελογίσθη ὅτι οἱ ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς Κυριακῆς (13) μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Τρίτης (15) συρρεύσαντες εἰς Τήνον εὐσεβεῖς ἀνήλθον εἰς ὑπερτριάνοντα χιλιάδας, τὰ δὲ καταπλεύσαντα κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἰς τὴν νῆσον ἀτμόπλοια εἰς 60.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελλῶν καὶ Κονίτης κ. Πάναρτος ἀπέλυσε ἐγκύκλιον πρὸς τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας, δι' ἧς συνιστᾷ ὅπως κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου, τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὡς καὶ καθ' ὅλας τὰς πανηγύρεις μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου, περιφέρηται ἰδιαίτερος δίσκος ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου. Συνιστᾷ ἐπίσης ἵνα κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγκομιδῆς τοῦ ἀραβοσίτου ὁ ἐφημέριος ἐκάστου χωρίου μετὰ τοῦ Ταμίου τῆς Ἐκκλησίας συλλέξωσιν εἰς εἶδος ἐράνους διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Συγχρόνως παρεκάλεσε καὶ τὸν Γεν. Διοικητὴν Ἡπείρου, ἵνα εισηγηθῆ εἰς τούς ἐπιθεωρητὰς τῶν σχολείων, ὅπως συστήσωσιν εἰς τούς κατὰ τόπους διδασκάλους ἵνα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχῶν ἐργασθῶσι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ γενησομένου ἐράνου.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Ἐκκλῆσ. Ἀληθεία», ὅτι «ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεδέξατο τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου τὰς ἀφορώσας εἰς τὸν δευτέρου γάμον τῶν χρευσόντων κληρικῶν, εἰς τὸν μετὰ τὴν χειροτονίαν καθόλου γάμον τῶν ἱερέων καὶ διακόνων, εἰς ἄλλα τινὰ ἐνδιαφέροντα τὸν κλῆρον, τούς μοναχούς, τὸν ἐορτασμὸν τῶν ἐν μέσῳ τῆς ἑβδομάδος ἀγίων, τὰς νηστείας, τὰ κωλύματα τοῦ γάμου καὶ τὸ διαζύγιον. Ἐπίσης ἀπεδέχθη καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ συνεδρίου περὶ συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ τὸ 1925, χιλιοστὴν ἐξακοστήν ἐπέτειον τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Οἰκουμ. Συνόδου».

— Ἐπὶ τῷ ἀπανθρώπῳ ὑπὸ τῶν αἰφνιδιαστικῶς καταλαβόντων τὴν Κέρκυραν Ἰταλῶν βομβαρδισμῶ καὶ τῷ ἐκ τούτου φόνῳ Μικρασιατῶν προσφύγων οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Σεβ. Ἱεράρχαι τῶν μητροπόλεων τῆς Μ. Ἀσίας διεβίβασαν πρὸς τούς ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, Τσεχοσλοβακίᾳ, Ρουμανίᾳ, Βουλγαρίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἐκκλησιαστικούς προϊσταμένους τὴν ἀκόλουθον τηλεγραφικὴν διαμαρτυρίαν :

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι, πνευματικοὶ ἀρχιεροὶ τῶν ἀποστολικῶν ἐκκλησιῶν τῆς Μ. Ἀσίας, ἡνωμένοι μεθ' ἑμῶν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καθιστώμεν ἡμᾶς κοι-

νωνοὺς τῆς βαθυτάτης θλίψεως καὶ δόδνης, ἣν ἠσθάνθημεν ἐπὶ τῇ ἀντιχριστιανικῇ πράξει τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου, βομβαρδίσαντος ἐν Κερκύρᾳ παρανόμως καὶ ἀναιτίως τὰ πνευματικὰ ἡμῶν τέκνα, τούς δυστοχεῖς πρόσφυγας, τὰ οὐκ ἐλάττω λείψανα τῶν γνωστῶν Τουρκικῶν θηριωδιῶν καὶ ὠμοσφίτων.

Στιγματίζοντες τὴν πρᾶξιν ταύτην διαμαρτυρούμεθα ἐνεθῶς καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν σύντονον καὶ ταχεῖαν ἡμῶν ἐνέργειαν, ἵνα πάσῃ πλείον χονδόμενον ἀθῶνον αἷμα χριστιανικὸν καὶ ἐπικρατήσωσιν αἱ εὐαγγελικαὶ ἀρχαὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.»

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1923.

Ὁ Ἐφέσου Χρυσόστομος, ὁ Φιλαδελφεὺς Εὐγένιος, ὁ Παργάμου Ἀλέξανδρος, ὁ Προικονήσου Γεώργιος, ὁ Ἡλιούπολεως Σμάρσαδος, ὁ Δαρδανελλίων Κύριλλος, Νεαπόλεως Νικόλαος ἀντιπρόσωπος Μ. Καισαρείας, ὁ Τοποτηρητῆς Σμύρνης ἀρχιμανδ. Βασίλειος, ὁ ἐπίτροπος τῶν ἐπαρχιῶν Κυζίκου, Νικαίας, Νικομηδείας, Προύσης καὶ Βρυούλλων Πρωτοσύγγελος Κύριλλος, ὁ ἐπίτροπος τῆς Μ Κυθωνιῶν ἀρχιμαν. Κύριλλος.

— Καθ' ἃ ἀναγράφει ἡ «Ἐκκλ. Ἀληθεία», ὁ ἐν Μόσχᾳ Πατριαρχικὸς Ἀντιπρόσωπος Ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβος ἐν ἐκθέσει αὐτοῦ πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπληροφόρησεν, ὅτι ὄντως ἀφῆθη ἐλεύθερος ὁ Μακ. Πατριάρχης Μόσχας Τύχων, ὑπογράφας ἔγγραφον μετανοίας πρὸς τὴν Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, ἀποκηρῦτων τὴν μέχρι τοῦδε στάσιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ὁμοφρόνων του, ὑποσχόμενος εἰς τὸ ἐξῆς πλήρη συμφωνίαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τούς νόμους τοῦ Κράτους. ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐπιτραπῆ αὐτῷ ὑπὸ τῆς Πολιτείας νὰ ἱερουργῆ, ἄδηλον δὲ ἂν εἰς τοῦτο θὰ συμφωνήσῃ ἡ ἐκκλῆσ. ἀρχή, θεωροῦσα αὐτὸν πλείον καθηρημένον, καίτοι οὗτος τὴν ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Συνόδου καθαιρέσιν θεωρεῖ ὅλας ἀντικανονικὴν καὶ ἄκυρον· ὅτι κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ ἰδίου θὰ προκαλέσῃ καὶ τούς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εὐρισκομένους Ρώσους ἀρχιερεῖς ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν Σοβιετικὴν ἀρχὴν καὶ παύσωσιν ἀντενεργοῦντες κατ' αὐτῆς, προσθέσας ὅτι, ἐὰν παρακούσωσι, θὰ παραπέμψῃ αὐτοὺς εἰς ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον.

— Ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἀπεφασίσθη ὅπως ἐφεξῆς ἡ Θεολ. Σχολὴ Χάλκης λειτουργήσῃ ἐπτατάξιτος ὡς καὶ πρὸ τοῦ πολέμου, ἤτοι μετὰ 4 γυμνασ. τάξεων καὶ 3 καθαρῶς θεολογικῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτῆς ἔχωσι τὴν κόμην κεκαρμένην καὶ φέρωσι σκουφὸν μικρὸν, στολὴν δὲ λαϊκὴν ὁμοίομορφον.

— Καταργηθέντες τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐξεφράσθησαν τῷ ἄχρι τοῦ νῦν διατελέσαντι πατριαρχικῷ ἀντιπροσώπῳ Σεβ. Μη-

τροπολίτη Ἐφέσου κ. Χρυσστόμῳ ἡ εὐαρέσκεια καὶ αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἐκκλησίας δια τὴν δόκιμον καὶ τελειόφορον ἐπιτέλεσιν τῶν σχετικῶν καθηκόντων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

— Κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1922—23 ἐν Παλαιστίνῃ ἐλειτούργησαν σχολεῖα τοῦ Ι. Κοινοῦ τοῦ Π. Τάφου ἄρρένων μὲν 19, θηλέων δὲ 2, καὶ 1 μικρὸν Νηπιαγωγεῖον. Ἐν τοῖς σχολείοις τούτοις ἐδίδαξαν 50 διδάσκαλοι καὶ 16 διδασκάλισσαι ἐπὶ 1187 μαθητῶν καὶ 350 μαθητριῶν. Πρὸς συντήρησιν τῶν σχολῶν τούτων ὠρίσθη ποσὸν ἐκ λιρῶν αἰγ. 5994 1)2.

— Ἐν τῷ «Ἐμπορικῷ Δελτίῳ» τῆς Κυβερνήσεως Παλαιστίνης δημοσιεύεται κολακευκωτάτη ἐκθέσις περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Τυπογραφείου τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου. Τὸ Τυπογραφεῖον τοῦτο κατωρθώθη ὑ' ἀποβῆν τελειότατον, νὰ προικισθῆ δὲ καὶ διὰ τμήματος βιβλιοδευκοῦ ἐπ' ἴσης τελειοτάτου χάρις εἰς τὴν φροντίδα τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Μοδέστου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν τῷ «Ἀποστόλῳ Βαρνάβᾳ», δημοσιεύεται τὸ πρὸς τὸν ἐν Κύπρῳ Ἄγγλον Ἀρμοστὴν ὑπόμνημα τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλ. Κύπρου, παρακαλοῦσης νὰ μὴ ἐπικρωθῆ ὁ νόμος δι' οὗ ἀκμηθνείζεται τὸ ἀνέκαθεν προνόμιον τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας, ὅπως οἱ Μητροπολίται αὐτῆς προσεδρεύωσιν ἐκπαιδευτικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀποτελουμένων μόνον ἐξ Ἑλλήνων ὀρθοδόξων καὶ ρυθμιζουσῶν ἐλευθέρως τὰ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, τῆς τε κατωτέρας καὶ τῆς μέσης.»

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Ἐκ Στοκχόλμης ἀνεκαινώθη τῇ «Echos de Paris» ὅτι ἐν ταῖς ὁδοῖς Μόσχας πομπαὶ εἶχον ὀργανωθῆ πρὸς δημόσιον μνηστηρισμὸν τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, ἐπὶ πινακίδων ἐξωγραφημένου ὡς προδότου καὶ κατασκόπου. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πινακίδων ἦτο ἐξωγραφημένος ὁ ὅπὸ τῶν Μπολσεβικῶν θανατωθεὶς ἀρχιερεὺς Μπουτκέβιτς μετὰ πτερόγων ἀγγελικῶν εἰς οὐρανὸν ἀναλαμβάνομενος, εἰς ἑνδεῖξιν ὅτι παρόμοιον τέλος ἀναμένει καὶ τὸν Πατριάρχην Τύχωνα!

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρωσίας ἡ περίβλεπτος τοῦ Κιέβου Λάδρα μετεβλήθη εἰς Μουσεῖον.

— Ἐν Γεωργίᾳ 103 ναοὶ μετεβλήθησαν εἰς λέσχας.

— Ἐν Ὁδησσῷ, οἱ Μπολσεβικοὶ συλλέξαντες ἐκ τῶν ναύσκων τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν τὰ ἱερὰ αὐτῶν σκευῆ παρέδωκαν εἰς τὸ πῦρ, τῶν κομμουνιστῶν κραυγαζόντων «κατὰ οἱ θεοὶ καὶ τὸ θρησκευτικὸν σκότος!»

Ἐπι χεῖρονες θεηλώσεις γίνονται ἀλλαχοῦ τῆς Ρωσίας, ἀνασκαπτομένων καὶ διασκορπιζομένων ἱερῶν λειψάνων.

— Μέχρι τοῦ 1921 ἐν Ρωσίᾳ ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Μπολσεβικῶν 28 Ἀρχιερεῖς, σήπονται δ' ἐν φυλακαῖς μέχρι σήμερον 150 Ἐπίσκοποι. Ἱερεῖς μέχρι τοῦ 1920 ἐφρονεῦθησαν 1215.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Βαρσοβίας συνέστη Θεολογικὴ Ὁρθόδοξος Σχολή, μέλλουσα νὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ θύραις Ἀκαδημικοῦ ἔτους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Ἡ εἰς ἀυτόνομον Ἀρχιεπισκοπὴν κηρυχθεῖσα ὀρθόδοξος ἐν Φιλλανδίᾳ Ἐκκλησία εἶναι ἀρκοῦντως ἀρχαία. Ἀπὸ αἰῶνων μέρος τι φιννικῆς τινος φυλῆς, τῆς λεγομένης Καρελλιανῆς, εἶχεν ἀσπασθῆ τὸν Χριστιανισμὸν τὸν ὀρθόδοξον. Τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας ἀπέτελε ἰδιαν Ἀρχιεπισκοπὴν τῆς Ὁρθόδ. Ρωσ. Ἐκκλησίας, ἀναγνωρισθεῖσα μετὰ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος ὡς ἀυτόνομος. Ἀπαρτίζουσιν αὐτὴν 60.000 ψυχαί, ἀλλὰ παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Φιλλανδικῆς Δημοκρατίας ὡς ἡ ἑτέρα τῶν δύο Ἐθνικῶν Ἐκκλησιῶν. Θρησκευτικῶς καὶ κανονικῶς τελεῖ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς Πολιτείας, ἥτις ὅμως εἰδικῶς αὐτὴν προστατεύει, ἐξασφαλίζουσα αὐτῇ ἀπρόσβλητον τὴν ἐξάσκησιν τῶν τῆς λατρείας τῆς, παρέχουσα δὲ καὶ ἐπίδομα. Μετὰ τὴν φυλάκισιν ὅμως τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος καὶ τὴν ἐμφάνισιν νέου ἐκκλησιαστικοῦ πλάσματος ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ρωσίᾳ, οὔτε ἡ Φιλλανδικὴ Πολιτεία, οὔτε ἡ Ὁρθόδ. Ἀρχιεπισκοπὴ αὐτῆς ἠδύναντο νὰ ἀνέχωνται τοὺς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας προτέρους δεσμοὺς ὧς οὗς ὅρους τελεῖ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐν Ρωσίᾳ καθεστῶς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ Φιλλανδικὴ Πολιτεία ἐβοήθησε τὴν Ὁρθόδ. ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησίαν νὰ ῥυθμισθῇ κατ' ἰδιαν ἀρέσκειαν τὸ ζήτημα αὐτῆς. Οὕτω δὲ τῇ ἐπινοήσει αὐτῆς ἀποταθθεῖσα πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν Κηρόλσεως ἐκάνοντο τὰ τῆς ἀνακηρύξεώς τῆς εἰς Ἀυτόνομον Ἀρχιεπισκοπὴν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βουλγαρίας, ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρ. Ἐκκλησίας ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἄνευ μοναχικῆς κουρᾶς κληρικοὺς νὰ κόπτωσι τὴν κόμην μέχρι τοῦ περιλαιμίου καὶ μικρὸν τὸ γένειον, νὰ φέρωσι δὲ πῖλον μέλανα μαλακὸν καὶ ράσον στενὸν καὶ βραχύ, τοῦ καλομαυχινοῦ καὶ τοῦ ράσου χρησιμοποιοῦμένων μόνον ἐν τῷ ναῷ κατὰ τὰς ἱεροπραξίας. Τὴν τροποποίησιν τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῶν παραστάσεως ἡ Σύνοδος ἐπιτρέψασα συνέστησεν εἰς τὸν κληρὸν νὰ μὴ λησμονῇ τὴν προσήκουσαν τῇ καθ' ὅλου διαγωγῇ αὐτοῦ καὶ ἀνατροπῇ σεμνότητα καὶ ἱεροπρέπεια.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ καρδινάλιος Μερσιέ περὶ μεσοῦντα τὸν παρελθόντα Ἰούνιον δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν παριστῶν τὸ ἄδικον τῆς ὑπὸ μὴ κανονικῆς Συνόδου καθαιρέσεως τοῦ Πατριάρχου Ρωσίας Τύχωνος, γενομένης πρὸς διευκόλυνσιν τῆς εἰς θάνατον καταδίκης αὐτοῦ, παρεκάλει «ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ, ἐν ὀνόματι τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς λαὸν διατελέσαντα ἡμέτερον σύμμαχον, ἐν ὀνόματι τῆς συμπαθείας πρὸς τὰ δεινὰ αὐτοῦ» ὅπως ἐμποδισθῆ ὁ νέος οὗτος φόνος. «Ἐάν—κατέληγεν ἡ ἐπιστολὴ—κατὰ δυστυχίαν ἡ ὑμετέρα ἐπέμβασις δὲν σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ Πατριάρχου, θὰ ἀποτελέσῃ ὅμως δημοσίαν αὐθεντικὴν καταδίκην τῆς ὑποκρίσεως, τῆς ἀνομίας καὶ τῆς σκληρότητος καὶ ἰσχυρὰν ὑποστήριξιν τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῆς ἀνθρωπότητος».

NEA BIBLIA

[Ἡ « Ἐκκλησία », βιβλιογραφεῖ πᾶν σύγγραμμα, ὃ ἀντίτυπον στέλλεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν].

Ἀγγέλλεται ἡ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τῆς Ἀλεξανδρείας Τυπογραφείῳ προσεχῆς συντέλεσις διτόμου ἔργου ἐξ ὀκτακοσίων που σελίδων περὶ τῆς περιπτώτου ἱεράς ἐν Παλαιστίνῃ Λαύρας Σάβα τοῦ Ἁγιασμένου. Τοῦτο θὰ περιλαμβάνῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Λαύρας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διαπρεφάντων Πατέρων μετ' ἀναγραφῆς τῶν ἔργων αὐτῶν.

Συγγραφεὺς τοῦ ἔργου εἶνε ὁ ἐπὶ πενήκονταετίαν καὶ ἐπέκεινα διαμείνας ἐν Ἱεροσολύμοις δοκιμώτατος Παλαιστινολόγος Καθηγητῆς κ. Ἰωάννης Φωκυλλίδης, Διευθυντῆς τοῦ « Ἐκκλησ. Φάρου » καὶ τοῦ « Πανταίνου » Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐξ ἐπιτοπίων ἐρευνῶν καὶ μελετῶν ποιήσας πρὸς ἀπαρισμὸν τοῦ ὀγκώδους ἔργου, ὅπερ, καὶ δι' εἰκότων κοσμούμενον, ἐν Ἑλλάδι θὰ τιμᾶται δεχ. 50. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τοῖς Γραφεῖσι τῆς Ἐκκλησίας.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σίφνῳ Ἱ. Μονῆς Βρύσεως προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθῃσιν εἰς δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 10ῃ μηνὸς 7βρίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10ῃ π. μ. ἐν Ἀπολλωνίᾳ, ἐνώπιον τοῦ Συμ]φου Σίφνου τὰ ἐξῆς κτήματα τῆς Μονῆς « Κορμάτι » (ἀγρός) « Κορικάλαιος » « Πετρακι » ἢ « Λαγκάδι » « Ἰρηγορίου » Προφήτης Ἡλίας (ἐλαιῶνες) Χαρίτου καὶ Ἀρμουδαρίας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βρύσεως τῇ 25ῃ Αὐγούστου 1923

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον

Μόδεστος Ἀρμακόλας

Ἀνθιμος Σιγάλας

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀγγελοκιάστρῳ Ἱ. Μονῆς Παντοκράτορος προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθῃσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸν ἐλαιόκαρπον τῆς ἐφειτηνῆς ἐσοδείας τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς Μονῆς, γενησομένην τῇ 16ῃ 7βρίου ἐ. ἔ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παντοκράτορος τῇ 18ῃ Αὐγούστου 1923

Ὁ Ἑγόμενος

Γερμανὸς Σταμουλαγιάντος

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μετεώροις Ἱ. Μονῆς Βαβλαᾶμ προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθῃσιν εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 9ῃ καὶ 16ῃ 7βρίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρᾳ 10—12 μ., ἐν Καλαμπάκῃ, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Στεργίου Παγώνη τὰ ἐξῆς ζῶα ἀγέλης α') πέντε φορβάδας ἐτῶν 2 1)2, 2 1)2, 4, 8 καὶ 16 καὶ β') τέσσαρας ἵππους ἐτῶν 1, 5, 6 καὶ 9. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Βαβλαᾶμ Μετεώρων τῇ 25 Αὐγούστου 1923

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Ἰακώβος Σταμάτης

Θεοφάνης Χαρτοφύλαξ

Πολύκ. Κιδώνας

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρύτοις Ἱ. Μονῆς Ἁγίων Θεοδώρων προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθῃσιν εἰς πλειοδο-

τικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 21 μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν Καλαβρύτοις, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δημ. Νίκα τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ Κοινότητος Καρταξῆς καίμενον λειβάδιον τῆς Μονῆς « Λαγκάδα ».

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Ἁγ. Θεοδώρων τῇ 30 Αὐγούστου 1923

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον

Καλλίστρατος Σαυρόπουλος

Βαρθολομαῖος Ἀδαμόπουλος

Πορφύριος Κουτσόπουλος

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καρακαλᾷ Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Δημητρίου προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθῃσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 16 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ 10—12 π. μ., ἐν Ναυπλίῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Ἰω. Τσολεκοπούλου τῶν ἐξῆς εἰδῶν τῆς Μονῆς :

α) μέλιτος ἐφετ. ἐσοδείας ὀκτῶν. 240

β) κηροῦ > > 10

γ) ἐρίων προβάτων > > 20

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρῶσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Καρακαλᾷ τῇ 30 Αὐγούστου 1923

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον

Γερμανὸς Τριανταφυλλοῦ

Κ. Κατσολῆς

Ἡσαΐας Διαμαντῆς

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Πιθαρίου προκηρῶσει, ὅτι ἐκτίθῃσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς μισθώσεως, οἱ κατὰ τὰς τοποθεσίας Ἁγίου Ἀλέξανδρος, Πηγάδι, Δεργᾶς, Μονοχειράδι, Πατέρι, Περιστεριά, Κόπανος, Ἀγλαδιάς, Μέγας Κήπος βουκότοποι καὶ καλλιερῆσιμοι γαίτη τῆς Ἱ. Μονῆς Πιθαρίου ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἑρεσσῶ, καὶ ὁ κατὰ τὴν τοποθεσίαν Ἀλεγόνος τῆς περιφερείας Ἄγρας καλλιερῆσιμος ἀγρός μετὰ βαλανιδόδενδρον συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ἀναγραφόμενας ἐν τῇ διακηρῶσει τῇ δημοσιευμένῃ ἐν τῷ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Πιθαρίου τῇ 20 Αὐγούστου 1923.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον

Ἑγόμενος Νικόδημος

Ἱερομόναχος Ἀνθιμος

Προηγούμενος Κύριλλος

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ».

Περιοδικὸν ἐπιστημονικὸν σύγγραμμα, ἐκδιδόμενον προνοίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. — Διευθυντῆς Γρηγόριος Παπαμιχαήλ, καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου. — Ἐτησίᾳ συνδρομῆ: ἐσωτ. δεχ. 50, ἐξωτ. φρ. χρ. 50 (διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογίας δεχ. 25). — Ἐξεδόθη τὸ α' καὶ β' τεύχος τοῦ ἔτους 1923 ἐκ σελίδων 140. — Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον: Διεύθυνσιν «Θεολογίας», Ἱεράν Μητρόπολιν, Ἀθήνας. — Τὸ περιοδικὸν στέλλεται μόνον εἰς τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς.

Τύποις «Φοίνικος», Σταδίου 38, Ἀθήναι